

La Vinya Verge de la Molinada

identificació

Família **Vitàcies**

Vinya verge

Parthenocissus tricuspidata

Castellà: parra virgen

Francès: vigne vierge

Anglès: Boston ivy

Origen: Xina i Japó.

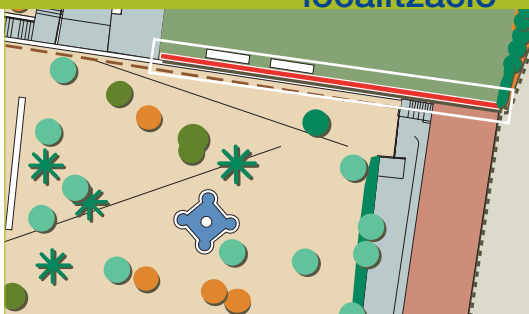

localització

Comarca: Baix Llobregat

Municipi: Pallejà

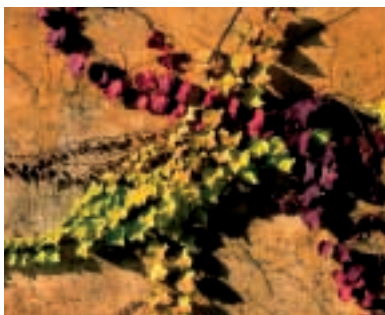
Indret: Parc de la Molinada,
a la façana de la caseta
de baix, estenent-se
pel mur que separa els
dos nivells del parc.

dimensions i descripció

Llargada màxima:	8 m
Perímetre del tronc:	38 cm
Edat estimada, 2004:	37 anys

La vinya verge de la Molinada té un sol peu, que es separa en dues besses principals al cap d'un metre i mig. Una de les besses va cap a la façana de la caseta i desplega un dens entramat de branques, que l'entapissen totalment. L'altra, tot i fer un tomb recolzant-se a terra i tenir una ferida important, és la mare de l'atapeïda xarxa que cobreix el mur.

singularitat

Cal ressaltar el fet que, a partir d'un únic peu, s'hagi fet tan gran en amplada. El gruix de les branques indica que, tot i ser una espècie bastant delicada pel tipus de suport que utilitza, té una edat considerable. És important, finalment, el seu valor estètic, com a tapís de fons viu i canviant d'un sector del parc.

descripció de l'espècie

característiques morfològiques

La vinya verge és una planta enfiladissa, de fulla caduca, molt vigorosa, que pot pujar fins a 20 m, cobrint totalment les parets amb una cortina de fulles ben verdes a l'estiu, i vermelloses i molt atractives a la tardor. Té les branques primes amb circells digitats, que acaben en un petit disc adhesiu, per on s'arrapen als murs. Les **fulles** són grans, amb pecíol llarg, tres lòbuls punxeguts i els marges serrats. Les **flors**, petites i poc vistoses, neixen entre juny i juliol. Fructifica a la tardor; els **fruits** són petits raïms, de color blau fosc, amagats rere les fulles.

fruits

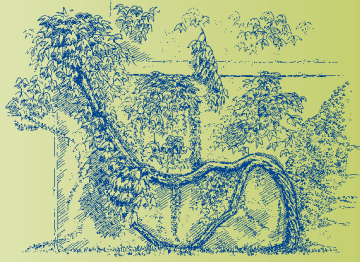
fulles

característiques ecofisiològiques

Li agraden els sòls fèrtils, humits i ben drenats. És resistent a les gelades i a la contaminació urbana. Viu bé en llocs amb mitja ombra o totalment ombrívols.

utilització i curiositats

És una planta molt apreciada en jardineria i es fa servir per cobrir murs o bé per fer emparrats, és a dir pèrgoles ombrejades, gràcies a l'espessor del seu fullam. Com és obvi, el mot emparrat prové de parra, el nom genèric amb què també se la coneix. A més, no necessita cap suport per enfilar-se i no fa malbé les parets amb les arrels, com és el cas de l'heura. És molt atractiva per als ocells, que se'n mengen els fruits.

Ocell de pedra

*Mentre el capvespre vessa
torrents de melangia,
veig els ocells com juguen
entre la vinya verge:
en l'ametller es capbussa
la cadenera mare
- de la paret a l'arbre,
de l'arbre a la teulada-
i els més petits s'empaïten
amb fregadissa folla.
En una platja dreta,
els pàmpols, verda escuma.*

*Jo sec en banc de llosa,
sota el fullós capvespre
í em sento pes í ombra
com un ocell de pedra*

Tomàs Garcés, 1955

Àrea metropolitana de Barcelona
Mancomunitat de municipis

Coordinació i textos
Servei de Promoció i Conservació
Lurdes Planes i Sant-romà, geògrafa

Disseny gràfic
Oficina de Disseny
Laura Pons / Margarita Tur

Fotografia
Ernest Costa i Savoia
Dibuix ploma
Agnès Perelló